

VOIESCE ȘI VEI PUTĒ.

	Capit.	Distr.
Pe anŭ — —	128	152.
Pe șese luni — —	64	76.
Pe trei luni — —	32	38.
Pe ūă lună — —	11	—
Unŭ esemplarŭ 24. par:		
Pentru Paris pe trimestru	fr. 20	—
Pentru Austria „	flor. 10 v. a.	—

ROMANULU.

LUMINEZĂ-TE ȘI VEI FI.

Abonamentul în Bucuresci, Pasagiŭ Român No. 48. — În districte la Corespondenții diarului și prin Postă. — La Paris, la D. Hallegrain, rue de l'ancienne Comédie, Nr. 5. — Administrațiile diarului D. Gr. Serurie, ANUNCIURILE. linia de 30 litere — 1 — leu. Inserțiuni și reclame, linia 3 — „

Redacțiunea, Strada Fortunei (Caimata) No. 15. — Articolele trimise și nepublicate se vorŭ arde. — Gerante respunșătorii ANGHELU IONESCU.

REVISTA POLITICĂ.

BUCURESCI 3 Mărtisorŭ

Corespondența noastră telegrafică ne a făcutŭ cunoscutŭ renumitulŭ ukasŭ alŭ Imperatului Rusiilorŭ prin care dă pământŭ și libertate țăranilor din regatulŭ Polonic. Acestŭ faptŭ vorbia a-tătŭ de tare și deslușitŭ prin elŭ însuși în cătŭ nu mai avea trebuința de explicare, mai cu seamă pentru români, cari, urșiți a trece prin tôte suferințele ș'a avê necontenitŭ pe capŭ atâr-nate felurite săbie de ucidere, nŭ avutŭ multŭ d'asupra capului lorŭ și spătmântăria săbiă d'a vedea într'ua și pe Muscalŭ sêu pe austriacŭ dândŭ el, străinŭ, el, cari ab eugelatŭ peirea neamului Românescŭ, sătianiilor români, pământulŭ, regulatŭ totŭ de străinŭ, prin Regulamentul organicŭ; și ce dicemŭ cŭ eramŭ amenințați, c'aveamŭ pe d'asupra capului atârnată acea omorătoria și otrăvită săbiă! Putemŭ ôro dice cŭ ea s'a nlaturatŭ până ce guvernulŭ nu va da Aduarŭ și Adunarea nu va da națiunii ūă dreptă, bună și bine făcătoria lege rurale? Nu amŭ fi smințiți și pe deplinŭ orbi d'amŭ crede astŭfelŭ, și n'amŭ merge spre cele mai mari și mai felurite pericole dacŭ n'amŭ doborŭ la pământŭ, și c'ua oră mai nainte, acestŭ iataganŭ alŭ morții? d'acea-a n'ntelegemŭ cumŭ guvernulŭ n'a datŭ încă Adunării legea rurale și cumŭ Adunarea nu șileace pe guvernulŭ sêu a o da îndată sêu de nu, se vedă astŭ-feliŭ națiunea cŭ nu voiesce a o da și se judece ea apoi de conu va fi voinđŭ se o dea?

Aceste dișe, se facemŭ cunoscutŭ ce felŭ este legea decretată de către Imperatulŭ Rusiilorŭ citită Duminică în tôte bisericile din regatulŭ Polonic și cumŭ primită cu aclamări de către sătiani poloni.

Consideranții celui d'ânteu decătŭ coprinsulŭ cŭ imperatulŭ, voinđŭ a complecta lucrarea întreprinsă de predecesorele sêu, în deșertŭ uruărită de anla 1858 și întreruptă de evenimentele de la 1863 decretă cŭ, plătindŭ anŭ de depozitŭ fonciariŭ țeranii se devîă proprietari pe pământurile legiuite, pământurile pe care se află pînă acumŭ și pe cari le lucrau; cŭ vechiele dări sŭntŭ desființate, și c'ua despăgubire ecivalente este acordată proprietarilorŭ fonciari.

Alŭ douilea decretŭ coprinde: desființarea dreptului patrimoniale (sêu alŭ iuridicțiunii) proprietarilorŭ asupra țăranilorŭ), formarea comunilorŭ rurale, și adunărilorŭ de alegători. Aceste adunări vorŭ fi compuse de locuitorii cari posedŭ ôre care îndetindere de pământŭ și cari vorŭ evê dreptulŭ să alégă pe Președinții Municipalitățilorŭ și pe ceilalți funcționari comunali.

Alŭ treilea decretŭ determină chipulŭ de despăgubire a proprietarilorŭ, înființeză titlulŭ de rentă 5% cu amortismantŭ, și otârșase pentru acestŭ scopŭ noulŭ impositŭ fonciariŭ luatŭ de la țeranŭ, produsulŭ vândării unorŭ dominiuri ale statului, precumŭ și alte venituri speciale.

Alŭ patrulea decretŭ incredințeză executarea acestorŭ măsuri unul comitatŭ care va ședê la Warszawa, supțŭ președința locotenintelui regatului Polone.

Așia darŭ, ecŭ săteniŭ muscali și

săteniŭ poloni deveniți proprietari, și încă ecŭ comuna liberă, autonomă și cu dreptŭ da-și numi ea inse-și pe președintele comunei, pe mairŭ, cumŭ se dice, cândŭ la noi guvernulŭ nu numai cŭ nu dă legea rurale, darŭ se cêr-că a ne mai lua și ce avemŭ; căci de unde acumŭ avemŭ dreptulŭ a ne alege președintele comunei, guvernulŭ, în proiectulŭ de organizarea comunilorŭ în locŭ d'a merge nainte, ne duce napoi, ne iê ș'acestŭ dreptŭ mare și-lŭ iê pentru elŭ; guvernulŭ, dice acelu proiectŭ, va numi pe președintele comunei, cumŭ amŭ dice, guvernulŭ va numi în familia noastră pe omulŭ care va cheltui averea noastră, va administra familia noastră. Frumosŭ progresul Frumosa dreptate! guvernulŭ în intrulŭ comunei, guvernulŭ administratorŭ și stepănŭ în familia noastră!

Se mai aducemŭ aminte Românilorŭ cŭ n' anulŭ trecutŭ societatea de agronomiă din Warszawa otârșise liberarea și improprietărea țăranilorŭ, și atunci Tzerulŭ Rusiilorŭ a disolvatŭ acea adunare a națiunii.

Întelegți deputații Adunării, întelegți Români până mai este timpŭ d'a întelege ș'a face cumŭ e bine.

C. A. R.

ADUNAREA ELEPTIVĂ.

Sesiunea Adunării s'a prelungitŭ astă-și până la 1 Apriliu. Dupe citirea mesagiului, d. Prim-Ministru a dișŭ în acestŭ privința câte-va cuvinte cari, înșușite cumŭ a fostŭ de ūă noue promisiune a Ministrului cŭ va da și legea rurală, și legea electorală; dacŭ Adunarea le ar fi lăsatŭ se tracă ar fi pututŭ cineva se cređă cŭ s'a datŭ Adunării de către guvernŭ și la timpŭ tôte legile cele neapare și cŭ densa nu le'a votatŭ. Cu tôte acestea Adunarea voinđŭ a fugi de ori ce conflictŭ a întâmpinatŭ acele cuvinte numai prin tr'ua propunere suprișă de dd. Costaforu și C. A. Rosetti prin care se dicea cŭ Adunarea se ție din cândŭ în cândŭ ședințe și dișo și sêra spre a sfiși acele legi neapare ce sŭntŭ la ordinea dișii și care mai promise Ministrulŭ cŭ va mai da. D'aci ministeriulŭ rădică ūă desbatere ce ținu doue ore. Cestiunea fiindŭ însemnată s'o amânămŭ până la publicarea procesului verbal.

Adunarea a urmatŭ desbaterea legii de contabilitate și ședința viitorie s'a otârțit pentru mâne mercuri spre a se sfiși 5 articli ce a mai ramasŭ ș'a se relua în desbatere legea comunelorŭ.

DEPEȘ TELEGRAFICA.

Ploescl 3 Martie 1864.

Domnule Redactore!

Pentru cŭ ajutorulŭ biuroului postale a primitŭ ūă scrisoriă a d-lui Căpitânŭ Lamotescu ce se trimisese cu unŭ soldatŭ, și care o pretindea cu returŭ recepisă ne fiindŭ dupe instrucțiunŭ, D-nu Căpitânŭ Lamotescu în urmă, înșocitŭ cu alți ofițariŭ au venitŭ la biuroŭ și în facia publicului ce se adunase, de curiositate vedândŭ ūă așa mare adunătură de ofițariŭ au începutŭ se atace cu felurite vorbe murdare, și amenințeri cu ūă bicișea chiarŭ pe Sefulŭ biuroului, chiarŭ în exercițiulŭ funcțiunei sale, faptŭ prevăduț la articolulŭ 170 din codicila penală. Publicistŭ acesta cunoscândŭ cŭ șefulŭ biuroului a făcutŭ cunoscutŭ onorabilei prefecture formale darŭ, nu s'au făcutŭ nimicŭ.

Costache Dăcescu.

— Berlin, 8 Martie. Anunțatorulŭ Statului publică cuvântulŭ rostitŭ de Principele corônel alŭ Prusiei cu ocaziunea împărțirii decorațiunilorŭ la Wonsildŭ: Maiestatea sa Regele a bine voitŭ a decora pe câți-va. Dacŭ pînă acumŭ amŭ avutŭ puțină ocaziune a ne

distinge înaintea inamicului, totŭ amŭ pututŭ dovedi, cŭ n' noi toți trăiesce încă vechiulŭ spiritŭ prusianŭ, cŭ suntemŭ cu toți, gata a seversŭ cea-a ce s'asleptă de la noi. Sŭntŭ acumŭ peste patru septămâni cŭ, unŭl cu frațiŭ nostri de arme austriaci, ne aflămŭ în facia inamicului. Și'n timpul trecuțŭ s'au seversŭtŭ fapte mari în acea comunitate de arme; și astă datŭ vomŭ duce resbelulŭ la unŭ sfârșitŭ fericitŭ. În sențulŭ acesta închinŭ acestŭ paharŭ în senătatea Maiestăței sêle Regelui Prusiei și în acea-a a înaltului sêu aliatŭ, Maiestatea sea Imperatulŭ Austriei.

— Hamburg, 9 Martie. Gazeta oficială a Schleswigului, „foeia ordonanțelorŭ“ (Verordnungsblatt) de la 8 Martie coprinde ūă publicațiune a comisariilorŭ civili austro-prusiani care stipulezê cŭ începândŭ de la înteuilŭ Aprilie viitorŭ nu se vorŭ mai priimi la casele publice monedă danesă de Statŭ și biletele băncei de la Kopenhagen; din contra se vorŭ întrebuița pentru tôte plățile valute corinte Schleswig-holsteise și taleri tari, dupe talonulŭ de patru-spre-șecce taleri și trei deci fiorini, ca singurulŭ mijlocŭ legalŭ de plată.

— London, 8 Martie, noptea. În camera Lordilorŭ Comitele Derby a propusŭ înfăcișirea celorŭ din urmă piese de corespondenți relative de cestiunea danesă, mai cu seamă pentru cŭ evenimentele de resbelŭ sŭntŭ acumŭ prin invasiunea în Jutlandŭ unŭ caracterŭ nou. Comitele Russell a respunș: În făcișirea actelorŭ nu este cu putință din cauza negocierilorŭ ce sŭntŭ încă pendinte, Elŭ asleptă respunșulŭ Danemarcei pe la finitulŭ septemănei; dacŭ Danemarca va priimi conferința, atunci vorŭ începe negocierŭ noue, în casulŭ contrariuŭ ansă vorŭ continua ostilitățile pe piciorulŭ de resbelŭ. Lordulŭ Shaftesbury declară cŭ asleptă înaintea serbătorilorŭ de pasce comunicarea rezoluțiunii definitive a guvernului. La ūă interpelare a Lordului Ellenborough, Comitele Russell a respunș: guvernulŭ acumŭ nu pôte arete ca basă a conferinței de cătŭ integritatea Danemarcei, ce puterile germane au dechiaratŭ cŭ vorŭ mănține-o.

Lordulŭ Shaftesbury doresce, cŭ corăbiile austriace de resbelŭ în marea baltică se fie supuse unei oservări de către corăbiile englese; la acesta oservă Comitele Russell, cŭ corăbiile austriace pretindŭ a avê misiunea d'a protege corăbiile mercantile și d'a popri acumŭ blocada gurei riului Elbe.

Lordulŭ Ellenborough exprime necredere în intențiunile Austriei. Lordulŭ Grey găsesc documentele înfăcișate (cartea albastră) umilitorie. Comitele Russell respunde: Guvernulŭ ș'a păstratŭ deplina libertate d'a așera singurŭ sêu împreună cu alte puteri, și nu va face resbelŭ, dacŭ siguranța și integritatea Danemarcei se vorŭ putea păstra pe calea pacifică. Flota va fi totŭ d'a una gata, și nu este probablŭ cŭ corăbiile Austriei sêu ale Prusiei i se vorŭ împotrivi.

În Camera Comunilorŭ Lordulŭ Palmerston a respunș la ūă interpelare a domnului d'Israeli ș'a promisŭ cŭ va înfășișă și restulŭ corespondenței în privința cestiunii danese, în datŭ dupe ce se vorŭ termina negocierile relative

la conferința, cea-a ce speră, cŭ va fi în scurtŭ timpŭ.

Estragemŭ dintr'unŭ articlu alŭ gazetei de Colonia intitulatŭ „Germania și Danemarca“ următoarele pasagie, cari, desemnândŭ situațiunea actuală cu imparțialitate, ne aș părutŭ d'ouă interesŭ generale și ne potŭ servi și noue de instrucțiune:

„Domnu Guaaide, ministru de esterne alŭ Danemarcei, dice în circularia sa de la 12 Fevruariu într'altele: Înaintea ocupațiunii Schleswigului amŭ fi pututŭ incheia pace cu Germania; dupe acestŭ evenimentŭ nu mai remâne guvernulŭ regelui de cătŭ ūă singură cale: acea, d'a continua resbelulŭ pînă la restabilirea ordinei vechie a lucrurilorŭ în Schieswig și pînă cândŭ acestŭ Ducatŭ va fi întorsŭ supțŭ autoritatea regelui. Numai atunci ne pôte fi permisŭ a îndrepta silințele nșre la terminarea conflictului nostru cu Germania pe calea negociațiunilorŭ.“

Restabilirea ordinii vechie a lucrurilorŭ! Faptulŭ, cŭ vechiă ordine a lucrurilorŭ a fostŭ nesuferită, este recunoscută în tôte Europa, și prin acesta Danesul comitŭ marea greșelă d'a se pune în pozițiunea d'a avê dreptulŭ în contra lorŭ: acêsta este unŭ avantajŭ de care ar trebui se ne folosimŭ; ne scapă înse din mână cândŭ comitemŭ aceiașŭ greșelă, cândŭ ne punemŭ și noi în nedreptulŭ nostru prin pretențiuni esagerate, prin cerșea, cŭ Schleswigulŭ, unŭ Ducatŭ, care întru adevêrŭ de secolŭ strănsŭ legatŭ c'ua țêră germană, Holsteinulŭ, darŭ care din cea mai depărtată vechime a fostŭ a Danemarcei și n'a fostŭ nicŭ ūă datŭ sositŭ ūă parte integrante a Germaniei, se fie acumŭ deseversŭtŭ încorporatŭ în Germania pînă la Koenigsau, fără a lua în considerațiune, cŭ și Danemarca, cu documentele în mână, afirmă d'a avea și densa unŭ dreptŭ de mostenire asupra Schleswigului. Pôte, cŭ din partea Germaniei se se desprețușască cătŭ de multŭ aceste documente și aceste pretențiuni de mostenire, înse ele sŭntŭ recunoscute de tôte Europa. Germania nu voiesce nicŭ a lua în considerațiune cŭ naționalitatea și dreptulŭ d'a dispune liberŭ de sine alŭ popôrelorŭ, este principiulŭ, care în timpulŭ nostru a ajunsŭ mai puternicŭ de cătŭ cele mai necontestate drepturi ale legitimităței. Se nu dicemŭ: „Ce strică? Se ceremŭ totŭ Schleswigulŭ! Acostă nu ne pôte vătêma. Cătŭ mai multŭ vomŭ cere, cu atătŭ mai mare este probabilitatea, cŭ vomŭ dobândi ceva.“ Asemenea principie potŭ fi la loculŭ lorŭ la unŭ têrgŭ sêu bêlcioș, și chiarŭ acolo comercianțele onestŭ, consciințiosŭ, care vinde cu prețuri fise, va face în fine afacerŭ mai bune. Darŭ cine voiesce a aplica asemenea principie la relațiunile popôrelorŭ, cine începe unŭ resbelŭ pentru unŭ scopŭ consideratŭ de tôte cele lalte staturŭ de nedreptŭ și necitabile, acela comite ūă erôre desastroasă. Prin nisce asemenea cereri nemăsurate, împinge tôte puterile în tabera inamicului. Inimiculŭ nu pôte găsi unŭ avantajŭ mai bunŭ de cătŭ a se putê refera la nisce cereri esagerate, cândŭ este silitŭ a cere ajutorŭ. Pretențiunile esagerate sŭntŭ dinți de smeu din cari nascŭ ômeni inamari. Dacŭ vomŭ persista la strigarea de resbelŭ a oratorilorŭ nostri de poporŭ: „Schleswigulŭ întregŭ pînă la Koenigsau!“ cu-

rêndŭ vomŭ avê Europa tôte în contra noastră. Și acêsta într'unŭ momentŭ, cândŭ Germania este mai puțină unită de cătŭ tot-de-una.

Articululŭ citeză ūă corespondența de la Berlin, din care rezultă, cŭ intrarea trupelorŭ prusiane în Jutland a deplăcutŭ Austriei, de și exprime speranța, cŭ va încuviința sêu celŭ puținŭ nu se va împotrivi acestei operațiuni, lăsândŭ ca Prusia se facă pe sêma sa acea concistă.

„Dacŭ — continuă articolulŭ — buna înțelegere a puterilorŭ beligerante a ajunsŭ în acestŭ desacordŭ, este întru adevêrŭ și mai reu cu acordulŭ celorŭ lalte puteri confederative germane. Ele se temŭ, cŭ ministeriulŭ Bismark urmăresce în privința Germaniei planuri întinse; cŭ crede ocaziunea favorabile a pune unŭ sfișitŭ staturilorŭ mici germane și a nu lăsa se mai esiste de cătŭ regaturile; cŭ voiesce, celŭ puținŭ împreună cu Austria, a lua asupra și, direcțiunea politice germane și a înlătura nă datŭ pentru totŭ deuna opozițiunea staturilorŭ mici. Din asêta ne'ncredere se explică divergița de opiniune la Francfort, a supra cestiunei Schleswig-Holsteinului; și cine pôte spera cŭ reulŭ secularŭ alŭ Germaniei se va tãmădoi de așŭ pînă mâne? Sŭntŭ aceste împrejurări de natură a permite Germaniei d'a face mai mari consiste de cătŭ a isbutită Ludovic XIV prin tôte sângerôșele sale resbele? Viitorulŭ ne va spune, cine voiesce mai multŭ binele patriei, acela care consiliă mederațiunea care voiesce dobândirea unŭ scopŭ posibil, sêu acela, care se proclamă de patriotŭ și, fără a se uita nicŭ la drepta nicŭ la stînga, cere totŭ dreptulŭ de plinŭ, adică ceia ce-i pare lui dreptulŭ, dreptulŭ de mostenire alŭ familiei Augustenburg asupra Schleswig-Holsteinului și asupra Lauenburgului; cu alte cuvinte, care în locŭ de cele posibile urmăresce scopuri ideale.

Scimŭ fôrte bine cŭ patrioișŭ info-cașŭ se superă cândŭ cu prilejulŭ acestei afacerŭ „curatŭ germane“ se vorbesce de puterile străine. Negreșitŭ, dupe părerea lorŭ, Germania este ūă insulă, înconjurată din tôte părțile de Oceanulŭ ignoranței. . . .

Nu vomŭ a vorbi de Englitera și Francia, vomŭ numai a aduce aminte, cŭ, dupe diariulŭ turinese „Italia“, Austria concentră în Veneciă ūă armie de 160,000 ômeni. Nu scimŭ dacŭ nuvela este exactă; pôte nu este unŭ scomotŭ, darŭ și de altă parte aflămŭ cŭ Austria se află în contra Italiei ca în anulŭ 1859. Nu se pôte admite, cŭ Austria ar voi de propria sa inițiativă se începă unŭ resbelŭ. Nu remâne darŭ de cătŭ a admite, cŭ este de părere, cŭ regele Italiei ar putê efectua resbelulŭ anunțiatŭ pentru anulŭ acesta, și cŭ nu va face acêsta fără consimțimentulŭ Franciei, care — fiindŭ cŭ congresulŭ nu s'a pututŭ face — crede și densa resbelulŭ inevitablŭ. Pôte ne înșelămŭ și vomŭ fi fôrte fericitŭ, dacŭ Dumneđeu ne va cruța în anulŭ acesta d'unŭ resbelŭ generalŭ și de mari complicațiuni politice. Dacŭ toți Germanii nu potŭ dori isbucnirea unŭ resbelŭ europeanŭ, apoi locuitorii provinciilorŭ renane mai cu seamă trebuie se dorôsă mănținerea păcii, căci este ūă credință poporară cŭ țerele renane nu sŭntŭ acea provinciă prusiană, pe care domnulŭ președinte alŭ ministrilorŭ o iubesc cu deosebire. S'asleptămŭ, dacŭ regele Vittoria Emmanuele va prefera a se ocupa cu regularea financiarilorŭ țerei sêu a se supune cererii poporului sêu, a incendia Europa întregă spre a dobândi Veneciă.

Libertatea în fața Fatalității.

(A vedea No. de la 2 Martiu).

Da, avem vișuri de inteligență și de caracter, da! dăm de multe ori nasceră la concepțiuni scâlbăbiate și de multe ori suntem dominați de pasiuni meschine și meprisabile.

Aci filosoful moralistă intelnește fapte care-i turbură și-i întristeză mintea. E un reu, fără îndoială, de a forma județii false și a severi acte reproșabile, dară cunosc un reu și mai mare, uă adevărată infirmitate descragătoare care consistă în credința ce mulți din noi avem, că nu e cu puțință ca se ne înșălăm în județurile noastre, că nu e cu puțință se comitem înjustiție. Rațiunea neîntunecată și în adevăr liberă, precum și conștiința ne abandonă și nu mai avem cu ce se ne regulăm și ne controlăm impulsile ce uă ideie ficsă ațijă și comandă fatalmente în noi. Nevredind, neputend mărtoși că suntem supuși erorii, devenim și remăncem incapabili de ori ce rațiune și de ori ce progres. Infirmitatea pate în acestu casu incurabile, s'a transformat într'ua bôla cu totu cronică care sfidază tôte prescripțiunile sciinței și tôte recomandațiunile arti. Dante aru dice: (daru noi n'o vom dice-o) „Non ragionar, di loro, ma guarda e passo.

Da, să mărturisim că mulți din junii Români a cărora instrucțiune, talentu și ardore ar fi putu face dintr'înși cetățiani utili și chiaru cetățiani mari, n'au făcutu de cătu se adoge confusiunea și agitarea loră la confusiunea și agitarea comună. Credeud că lucră, n'au făcutu de cătu se se agiteze, aruncand noue elemente de nesperiință și de încurcare în miđlocul acelor elemente deja destul de numeroșe ce există. În numele viitorului, și futurei demnități virile a junimii, în numele viitorului națiunii, se moderăm ardore a acestei părți ardinte și valorose a societății. Se se gândescă jumimea că nimic nu e mai delicat și mai dificil, nimic care se ceră uă sperință mai mare, și uă mai mare pătrundere de oservare de cătu periculoșă artă de a guverna și uă dirige pe omeni în societate. Se ne convingem că trebuie se trecă ani mulți și îndelungați între epoca cându părăsim băncele studenților și epoca cându ni se va veni se aspirăm a ne așea pe băncele ministrilor. Se ne convingem că unu studiu îndelungat de filosofie, de istorie, de dreptu, de economie politică etc, de sciințe sociale și politice, cu unu cuventu, nu este îndestul și remăne sterile de noi vom avea și noi vom căuta a dobândi calitățile cari fecundă acestu studiu, și-lu transformă în acte de natură a da satisfacere trebuințelor societății. Se lăsăm la uă parte că mulți din omeni cu mare învețatură nu sunt capabili prin natura loră a deveni nici uă dată omeni de acțiune, se chiamăm numai atențiunea tuturilor asupra indispensabilii necesități, pentru acela care a studiat sciințele sociale și politice într'unu punctu de vedere filosofic și absolut, de a cunosc, mai înainte de a descinde pe terămul acțiunii, istoria, tradițiunea, caracterul, geniul particularu al națiunii în miđlocul căreia vrea se lucreze, trebuințele, temperamentul și precum și alu omenilor ce o compune. Intrebă acum pe omeni sinceri, cum e cu puțință de a se face unu asemenea studiu din partea unei junimi a căreia educațiune s'a fecut în țeri străine, și care îndată ce se întore în țera intră în virtegiul pasiunilor de partită și de interesu? Aruncandne fără cunoscință într'ua direcțiune dată, urmăm orbește astă direcțiune fără a ne da socotela de nimic, și cându

ne desceptăm (daca ne desceptăm vr'ua dată), și vedem că am apucat reu, e prea târziu, amorul propriu, ambițiune, interesul nu ne mai permite de a ne întore înderet, și mergem fatalmente severind adesea acte pe care rațiunea și conștiința noastră ni le impută. Astufel se crează uă fatalitate în contra căreia nu putem în genere avē forța liberă pentru a ne lupta.

Se avem daru rebdarea de a ascepta, de a ne forma prin studiul practic, și prin oservarea inteligentă. Se lăsăm, ca arborele se crească, și se nu facem ca selbaticul care taie arborele ca se-i mănănce fructele. Se ne ferim aflandne în miđlocul omenilor de coteră și partite, de a vedea lucrurile și ale judeca cu ochi și cu capul altora. Cătu de petrunđetori aru fi ochi și cătu de mare ar fi capul unu omu, după ce l'am ascultat cu tótă diferență ce i se cuvine, se nu abdicăm libertatea noastră de a observa și cugeta prin noi înșine. Nu cunosc nimic mai periculosu de cătu acelu despotismu invizibil ce se exercită asupra opiniunilor și care distrug individualitatea cugetării. Se protestăm în contra lui prin înderetnică obstinare de a voi a vedea lucrurile prin noi înșine, cu ochi nostri și a le judeca cu județul nostru.

VII.

Mai înainte de a vorbi de partea vărstnică a națiunii, ca transițiune vom constata uă tendință periculoșă și asurdă care, manifestată mai înainte în miđlocul junimii crescută în străinătate, e din nenorocire împărțită și de cei vărstnici ai țerei. Este și uă adevărată că națiunea Română are unu caracteru, unu temperamentu, unu geni diferit de caracterul de temperamentul, de geniul națiunii franceze, engleze și italiene? Este și uă adevărată că trebuințele noastre sunt altele de cătu trebuințele astor națiunii, altă, educațiune și stare de cultură a poporului, altu mediul social, alți cu unu cuventu omenii și lucrurile? De ce daru astă mania de a voi a imita într'unu modu servile și forțe deș ad litteram cele ce se fac la celelalte națiuni? De ce astă admirare orbă pentru instituțiunile trecută și nestabile ale Franței, a căreia stare de revoluțiune permanente de la 89 încôce, nu i-a permis ași da de cătu instituțiunile de transițiune, conformu cu trebuințele și situațiunile dificile prin care trece? Este și uă adevărată că noi ne putem cunoscă mai bine păsurile de cătu străinii? Este și uă adevărată că pentru a înveța a merge trebuie se ne obicinim a umbra singuri, și nu ținuți de bracie de omeni străini și orbi despre ale noastre? De ce daru astă mania lamentabile de a ne adresa neîncetat la străini? De ce astă lipsă de bunu simț și de demnitate națională de a pune pe străini în capul trebilor celor mai delicate pe care, subtu pretestu de a le organiza, le amestecă și le încurcă, amestecand-ne și încurcand-ne pe noi înșine? De ce astu servilismu ce ne isbesco în demnitatea noastră națională și în interesele noastre economice? Cine din noi n'a avut ocașiune se constateze, pe lingă sterilitatea lucrărilor loră și încurcătura ce ne-a adus, puca delicateță a acestor străini în purtarea loră ca Români și vorbe loră în urmă, asupra ignoranței, corupțiunii, imbecilității, stupidității, barbariei etc. etc. ce au găsit în societatea noastră? Cine nu se miscă vedend sumele considerabile ce se cheltuiesc pentru pla'a, întreținerea, alimentarea luminătorilor și legislatorilor nostri adunați în țera străinătate. Bani publici sunt unu lucru de deș și uă sută de ori sacru; acei, în mânele că-

roră sunt înderetniți, se se uite și se se gândescă de deș și uă sută de ori mai înainte de a risipi cu uă așa de cavalerescă, ca se nu țicem cul-pabile, nepăsare. Cine erăși nu deplore influința străină ce ne împinge a scote orbesce din țera milioane pentru a cumpăra de la străini obiectele cele mai corune la noi, cu unu preț îndoit și uă treit mai mare? Mărturisescă că mintea mea și rațiunea mea mi se confundă în presința unor așa de necredute aberațiuni cari ar fi de unu ridicul gigant, dacă, încă uă dată, nu ne-ar isbi așa de crud și într'unu modu așa de umilitor în interesele și demnitatea noastră!

VIII.

Partea vărstnică a națiunii.

Aci perspectiva devine mai vastă; mai largu devine orizontele, și mai dificile a purta prisma analitică în miđlocul elementelor confuze în care ne avântăm.

Cele oservate și dișe asupra junimii, se pot aplica cu ore care modificare și asupra părții națiunii ce ne propunem a analiza. Nu, nu mă unescu de locu ce aceia cari neîncetat se plângu de necapacitatea omenilor nostri cari jocu unu rol în viața socială și politică. Nu inteligența, nu capacitatea, nici instrucțiunea vastă, chiar și talentul nu lipsesc omenilor la noi, ci acea facultate de a înțelege partea practică a lucrărilor și a cugetărilor, a o pune în lucrare și a fructifica prin stăruință și desinteresare. Cine n'a admirat totu de uă dată sterilele rezultatu alu acestui talent și alu acestei capacități? Causa e, voru dice mulți, că situațiunea în care ne află e dificilă și evenimentele sunt spinose. A! te recunosc, ilusiune înșelătoare a minții umane, cusă e omenii găsesc și primesc cu bucurie ca se fie în pace cu conștiința lor! Daru cine a creat astă situațiune, cine a produs astă eveniment? Ne propunem a studia altă dată (căci studiul e lungu) partea de influință ce trecutul, tradițiunea, caracterul și geniul rasei, clima și pozițiunea au exercitat asupra evenimentelor sevrășite în țera. Astă dată ne vom transporta în epoca cându tractatul din Paris ne dete în mână destinatele noastre, ne facu stepăni pe densesle, și deschise țerelor noastre noua eră în care am intrat și în care ne aflăm. Vom căuta a determina elementele și forțele ce se află la acea epocă în sinul societății noastre și a cărora impulsione și luptă ulterioară au creat și a trebuit să creze circumstanțele și pozițiunea în care ne aflăm.

Constantin Danubianu.

(Va urma.)

Correspondința particulară a ROMANULUI.

Iasi, 24 Fevruariu 1864

Prin epistola mea precedentă informandu-ve despre chipul cumu d. ministru de interne înțelege a-și ține parola dată și despre chipul cumu sa făcutu cele din urmă alegeri la municipalitatea noastră, am adăos totu uă dată că pentru celu alu patruea membru, care n'a fost dobindit majoritatea absolută, au ramas ca se opteze d. prefectu alu Poliției între rudenia sa d. Vișnescu, și între amicul și d. Gr. Risu; dicend înse aceste din urmă cuvinte, mărturesc că n'am mersu cu gândul mai departe, de citu la aceea că: sciind cumu se facu alegerile la noi suptu înfrurirea Poliției, mi am dișu că de sicuru d. prefectu, mai înainte de a se procede la balotagi pentru celu alu patruea membru, ar se șoptescă la urechea alegătorilor pe cine trebuie se alegă și ne greșitu că acela are se și esă. Eată totu

amă înțelesu, daru faptele au venit a dovedi greșită aprecierea mea, căci lucrul a mersu mai departe de citu mi-lu putem inchipui. — D. prefectu ne ținu sēmă de legea expresă, care dice, că la casu de a nu se putē dobindi majoritatea absolută se se procede la balotagi, pe lingă cei trei membri ce aveu majoritatea absolută au recomandat d-lu ministru de interne și pe rudenia sea d. Vișnescu, care, precum am aretat, nu are de citu majoritatea relativă și de la domnia sea fără cea mai mică oservațiune au dobindit întărirea și a d-lui Vișnescu; ba încă merge și mai departe, căci d. Zănescu, unu din cei ce au avut majoritatea absolută, dindu și demisiunea pentru causă de ne senătate, dice d-lui, d. prefectu eră fără balotagi, recomanda în locu seau pe d. Teutu, unu din candidați, remas totu cu majoritate relativă. — Ecă cum s'au urmat alegerile la municipalitatea noastră. — Fie daru bine constatatu că aceste alegeri s'au urmatu nu numai suptu presiunea prefecturală, daru și prin cea mai flagrantă călcare de lege. — De asemena se fie constatatu că făgăduințele date intru acesta de d. ministru de interne în fața representațiunii naționale, au remas numai nisce vorbe, și că și alegerile de suptu ministeriul domniol sale nu sunt mai puțin înfrurite și mai legale de citu cele urmate suptu predecesorele sea, d. Creulescu.

Nu voi țermica cu Municipalitatea fără a nota, că dacă în anul acesta de la dinsa nu vom putea dobindi vr'unu folosu materiale, de sicuru avem se dobindim unu literaru și linguisticu, căci președintele sea d. M. Idieru, abia numitu, au și făcutu prezentu Municipalității vocabularul sea *Cinovnico-moschicescu*, ce-lu are moscenitu de la ocupațiunea din 1828, și așa au început a se și pune rezoluțiile camu în felul acesta. „Cu povadulă” „se se docladarisescă din totul de lei” etc. — Avisu daru d-lui ministru de instrucțiune publică care a publicatu unu concursu pentru unu dicionaru rominu în nescință că d. Idieru are unu lucratu gata, și-lu pôte da fără premie destinate din fondul Zapa.

D. Prefectu de poliție, după ce au regulat alegerile municipale în felul aretat, și s'au anunțat întorcerea sea în sinul prea iubiților sei concetățeni și administrați prin scumpirca panei ordinarie cu dou parale peste cea ce era, cu marea părere de reu a tutor s'au pornit la țera, pentru a se folosi de congediul ce au dobindit de la Adunare, și din care au sacrificat uă parte numai pentru a îndatori pe concetățeni sei.

Chiaru acum, cându ve scriu aceste linii, aruncand mi privirile pe ferăstră și vedend pe unu din bravii soldați cari au luat parte la nenorocitul conflictu de la Constangalia (și a căruia nume scăpindu mi din memorie, mi-lu voi comunica cu altă ocașiune) mi-am adus aminte despre uă sfășietore împrejurare despre care de multu me ținemu se va scriu. — Ecă acea împrejurare: între nenorocitul soldat cari au cădu atunci, unu morți și alți vulnerați, fiind și dou caporal, acesta despre care ve vorbi și unu altu de la Roman, acestu a trebuit a i se tăia piciorul mai sus de genunchiu în ospitalu militaru de la Galați, eră acelu-laltu a trebuit a i se tăia uă mână. De atunci și până acum sunt trecute aprupe de optu luni de zile, și pe cându pe fi care și se crează pensiuni de sute de mii de lei, la persoane din care multe au venituri de mii de galbeni, acesti bravi, care s'au sacrificat pe câmpul de onore, sunt reduși a peri de fôme, neputend nici a munci și nici a întinde

măna ca se cerșetorescă, credend o acăsta uă desonore atât pentru densul cătu și pentru țera lor. — Ecă starea în care i-au pus ministeriul de resbelu prin neingrijirea, prin nepăsarea d'a regula acestor bravi români cuvenita pensiune, din care se și pôte ține amăritele lor zile; ba ce este mai mult, că nici piciorul de lemn ce s'au făgăduitu a se trâmte de la Bucuresci celui cu piciorul tăiatu, nici acela nu i s'a trimis și norocitul se tărăse pe strade numai c'unu picior și rezemat în carje. Fi-va acăsta miđlocul prin care d. Florescu crede că va încuragea înviitoru pe apărătorii țeri? și uă fi-va că se teme de a aduce dinaintea Adunării uă cestiune în care va fi silitu a justifica politica ce au jucat? Viitorul ne va dovedi.

Totu aicea este loculu de a repeta cea ce s'au dișu de atâtea ori, că nu se ia nici uă mesură de a se descoperi jafulu de mai multe mii de galbeni ce s'au urmatu la cumpărarea mantalelor pentru infanteria, mantale cari, dupe ce sunt atât de scumpe, apo totu uă dată sunt așa de strimpte, în cătu soldatul nu numai nu pôte fi apăratu de frigul erno, neputindu încăpē peste alte straie mai grôșe, daru nici chiar a face cu lesnire exercițiile militare, fiindu strēnsu din tôte părțile și mai alesu la mână, pe care mai nici le pôte îndou, intru atâtea sunt de strimpte mănecile. — De asemena nu se iē nici uă mesură pentru a se descoperi uă altă hoșă, totu atâtea de gravă, cea-a a întreprizării furagiului pe trei ani cu precieri de 5 ori mai mari de cătu cele adevărate. — Lumea vedend acestea cu dreptu cuvēntu își dice: celu ce tolerază trebuie se fie complice! — Vom vedea ce va face și Adunarea la luarea socotelilor?

N. N.

BULETINUL PARLAMENTARIU.

Ședința de la 29 Fevruariu.

Între comunicările Adunării din ședința de astă-zi au fost dou mai cu sēmă, asupra cărora s'au schimbatu prē multe vorbe între domni deputați, mai înainte de a li se da unu cursu, uă otărire definitivă. Cea d'antei a fost cererea de congediu a d. N. Mavrocordat, și cea de a doua cererea d. Pörtier de a se amăna pentru 8 zile dezbaterea asupra drumulu de feru de dincôce de Milcovu pînă ce va veni imputernicitorul sea de la Paris ce se depue cautiunea. Mai înainte de a spune ce s'au otărit asupra acestor dou cereri, avem datorie, pe care trebuie se o implinim în tótă conștiința și francheța, a însemna, dureroșă impresiune ce am simțit vedend că pe și ce merge totu mai mult se înrădăcineze reua deprindere ce au contractat, atât domni deputați cât și ministeriul, de a abusa de libertatea cuventului și a tribunei. Numai cătu d. primu-ministru a vorbitu de cinci ori asupra acestor dou cereri, cându ar fi fostu prē destul a vorbi numai uă dată asupra fiă căreia din ele, și acăsta pentru ca se arate Adunării opiniunea ministerulu asupra obiectelor puse în dezbătere. Dacă acum sciind că unu singuru deputat are dreptul a vorbi de dou ori asupra unei cestiuni am presupune că toți deputați aru usa de acestu dreptu, fiă-cine vede că n'ar mai fi cu puțință a ajunge la uă concludsiune asupra celui mai micu lucru de cătu dupe nisce discuțiuni forțe îndelungate. Din nenorocire, forțe pucini deputați au deprinderea de a vorbi. Și cu tôte aceste și acesti pucini sunt prē destul pentru a prelungi discuțiunile în nesferșire. Este, credem noi, de făcutu ceva în acăsta privire, atât din partea d-lor deputați cât și din tr'aceia a ministerulu.

Amă putea chiar de pe acum recomanda celor ce doresc ordinea și în manifestarea liberei cugetări și vorbirii admirabila metodă de procedare în desbaterea celei din urmă Adunări în corpul legislativ al Franței. Vorbind câte unul din fie-care fracțiune a Adunării pentru sau contra unei ideie, și ascultându și opiniunea guvernului asupra ei, credem că s'ar putea pune o margine prelungirii desbaterilor și n'amă avé durere a vedé, cum amă vedut în ședința de astă-zi, arătându cu degetul la ora Adunării și dicend că orele s'au făcut 3 și încă n'a lucrat nimic Adunarea! Și cum ar fi putut să lucreze ceva când dumnélui are dreptul a vorbi și de zece ori în aceeași sesiune? Amă mai avé multe de spus asupra acestui obiect luând materie din cele ce s'au petrecut în ședința de astă-zi între d. Costaforu și d. A. G. Goleșcu, înse ne oprim cu speranța că cele discutate sunt destule pentru ca se atragă atențiunea d-lor deputați și mai ales a celor ce doresc economia timpului în lucrurile Adunării asupra orindueli ce este de neapărată trebuință a se pune în cererea cuvântului.

Congediul d. N. Mavrocordat, s'a amănat pînă la 2 Martiu, pînă ce se va sci dacă se mai prelungește sau nu sesiunea; căci în doué rinduri a vorbit asupra acestui lucru d. ministru primariu, spre a ne face se înțelegem că cele ce ăice nu sunt bune de luat drept discuse, pînă nu le enunțăm într'un chip oficial și prin decreto domnesc. Atăta îndouéla despre ce voesce se facă un ministru primariu, ne pune pe gânduri despre starea constituțională a guvernului nostru, despre credința ce trebuie se punem în făgăduințele sale, și mai ales despre adevărata responsabilitate ministeriale!

Dacă Adunarea, dispusă a acorda congedia cerută de d. N. Mavrocordat a amănat-o, în urma esplicărilor d-lui prim-ministru, pînă la 2 Martiu, apoi în cererea d. Potier, ea a sciut ași face datoria, fără a mai avé recurs la sistemul de procedare ce i-a recomandat cu atăta stăruință d. prim-ministru care a și vorbit de mai multe ori fără ca se fi putut isbuti ca se o antreneze a răspunde d. Potier prin guvern. Adunarea a amănat pe 8 zile desbaterea drumului de feră dupe cererea ce i s'a făcut; pentru cuvântul că incredințetorul d-lui Potier, prezintă un avantaj de 80 de milioane de franci peste concesiunea acordată d. Lefèvre de către ministerul N. Crețulescu. Treba se îngrădă: d-nu Lefèvre, este amenințat de a nu doblîndi de la Adunare aprobarea concesiunii ce a dobândit; casul dară stipulat între domnu Lefèvre și ministerul N. Crețulescu de a se da domnului Lefèvre 250,000 franci, dacă concesiunea lui nu se va încuviința de Adunare, este în ajunul de a se prezenta. Și atunci vom vedea dacă Adunarea va plăti sau nu d. Lefèvre acel 250,000 fr. ce ia dat ministerul N. Crețulescu, fără ca se fi fost autorizat de dlnsa. De pe acum putem se prevedem că Adunarea nu va plăti nici uă glôbă d. Lefèvre, ci va plăti-o acei ce i au asicurat-o, pôte și pentru ca se-i garanteze și mai mult concesiunea ce-i au dat cu uă pagubă de 80 milioane de franci pentru țără.

Propunerea ca complectul Adunării se fiă de 55 deputați s'a citit a treia oră, s'a tratat de urgență și s'a priimit mai în unanimitate. Dupe acăsta Adunarea a început continuarea desbaterii legii de comptabilitate și a mersu de la art. 26 pînă la art. 48. Ară fi putut merge și mai înainte și pôte ar fi putut se ajungă și la sfirșit dacă nu s'ar fi perdnut

timpul în discuțiune prea de tot minucioșe, în discuțiune în care s'a vedut angajat amorul propriu al d. Costaforu și al d. Al. G. Goleșcu, în discuțiune care n'a eșit la nici un capetiș. Ne costă prea multă acăstă observațiune; înse suntem dator case o facem, mai ales că se raporte la unul din amici nostri pentru cari avem cea mai mare considerațiune și dragoste; dară tocmai pentru că i avem amicia, suntem dator a o merita prin sinceritate. N'are nevoie d. Al. G. Goleșcu de laude: faptele sale impun laude și însuși inimicilor sei, cu altă mai puțin, noi cari laudându-lă ne bucurăm și ne mindrim cu densusul. Vedă inimicii nostri că nu crățăm nici de cum pe amici, ci mai ales suntem cu dînșii de uă severitate exemplariă. Ce a greșit astă d. Al. G. Goleșcu, raportorele imprumutului de 48 milioane de lei, raportorele în de apurarea memorabilo raportu alu comisiunii de anchetă parlamentariă? A greșit că a pus prea mult zel în susținerea a doué, trei alineaturi din numeroșele amendamente cu care căuta a înzestra România cu uă lege de comptabilitate publică cită se pôte mai perfectă. Nu este destul d. Al. G. Goleșcu că mai tôte amendamentele sale, și sunt fôrte numeroșe aceste amendamente, au fost priimate de guvern și de comisiunea delegațiilor. Ce voesce, ce doresc dumnélui mai mult de cită acăstă lucrare, de cită mulțumirea ce trebuie se albă pentru că cu dlnsa a contribut la reorganizarea României în chipul cel mai eficace? Noi l'amă ruga ca în interesul crățării prețioșelor momente ale Adunării se mai lase pe ici pe colea cite un alineat care se pare prea minucios; înse se fie virtos la cestiunile de principii, precum a ținut și în ședința de astă-zi la art. 29 despre creditele extraordinare.

Mulțumită d. Al. G. Goleșcu, Adunarea, în ședința de astă-zi, a pus uă margine și acestor credite extraordinare. Lupta a fost crâcnă. D. Costaforu s'a luptat ca un leu în contra ideilor susținute în acăstă diară. D. prim ministru a mers pînă se so roge, se conjure Adunarea ca se uă lă pue în imposibilitate de a prezenta la sancțiunea domnescă legea organică de comptabilitate publică ce elaboră Adunarea în acăstă minut! Adunarea a respins și art. 27 din lege, și ideile d. Costaforu critice de *Românul*, și amendamentul monstruos prezentat de d. ministru de financie, și reducerea făcută amendamentului, și a priimit amendamentul d. Al. G. Goleșcu în coprinderea următoră:

„Art. 29. Credite extraordinare se potă crea numai la trebuințe cari nu s'au prevedut la votarea bugetului nici s'ar pută amăna pînă la intrinirea Adunării.

În asemenea casuri domnul pôte deschide ministrilor respectiv credite extraordinare în marginele prevedute prin unu art. 29 din legea bugetariă.

La casuri extraordinare cari ar necesita deschiderea de credite mai mari și covârșitoare acestui fond se va convoca Adunarea și ministerul va cere unu credit legislativ propiind totu uă dată căile și mijlocele pentru acoperirea lui.

Regularea acestor credite se va urma conform art. 27.”

Dacă modestia ce trebuie se avem noi care amă luptat în presă pentru a îngrădi dispozițiunea cheltuită a puterii executive în marginile fondurilor alocate de puterea legislativă, dacă modestia ce trebuie se avem cândă cutezăm a vorbi în numele națiunii române nu ne amă împedica, apoi nici uă dată că astă-zi n'amă fi în drept se dicem ca gracie descoperirilor moderne, gracie spiritului de progres ce se află în Adunare, gracie învețeturilor ce luăm din ispita făcută de alte națiuni, națiunea română, în mai puțin de trei ani, a făcut atăta cale câtă

alte națiuni au trebuit se pue vécri întregi, se restorne regi și se verse șirioie de sânge. Și la acăst rezultat nimic n'a contribut mai mult de câtă lumina, lumina ce a respândit presa, presa noastră astă slabă, astă gonită și prigonită, presa asta ocărită și strinsă de gât de procurorii cei ce cu trei cuvinte, trămit în pușcăriă pe servitorii devotați ai presei. Triumful cuvântului a fost mare în ședința de astă-zi. Regulamentul financiaru cu creditele extraordinare nemărginite, cu d. M. C. Epurănu—Costaforu—Borescu, care le-au introdus în țără cu misiunea francesă, care le-au susținut în aplicarea lor cu rutina fiscală, care desființă bugetele în favorea despotismului, cu d. Steege, ministru de financie, care cerea fisarea fondului, cu d. Cogălniciu care cere se-i dea ceva cu care se induplece voința de sancționare, tôte aceste au cădut, și principiul fundamental alu regimului constituțional s'a pus în noua lege de comptabilitate. Insu și d. M. C. Epurănu n'a putut se mai susține facultatea nemărginită a deschiderii creditelor extraordinare și fără voința sa s'a reliat la cifra de 5 la sută din venitul totale alu bugetului. Adunarea n'a voit se asculte nici de unul nici de altul și așa a respins propunerea de a se inscrie acăstă cifră în legea de comptabilitate. Fondul din care ministerul va întimpina cheltuelile neprevădate în buget, cheltuelile acele care nu potă se accepta pînă la intrinirea Adunării, se va fisa și aloca pe totu anul în legea bugetariă.

Puterea executivă vedându-se astă fel mărginită pôte se nu voescă a sancționa legea de comptabilitate, ea înse este sancționată de resonul economic și constituțional, de simțul comunu alu poporului român, și în fine de spiritul și litera Convențiunii care opresce pe puterea executivă a cheltui uă para măcară fără de prealabila încuviințare a Adunării. Adunarea s'a întărit acăst drept alu sei și în creditele extraordinare, și prin urmare, ministerul care ăice că voesce se pădăscă Convențiunea, nu pôte se nu sancționeze legea de comptabilitate votată de Adunare; o va sancționa; căci nare în cetro face.

PROFESORATULU.

Nu voim a reveni la cele discuse și reșe, dovedite și redovedite despre marea însemnătate a educațiunii și instrucciunii, și prin urmare a școlii. Nu trebuie uă mare sagacitate a înțelegé, că de la direcțiune morale și intelectuale ce se dă copilului atărnă caracterul și capacitatea omului, atărnă viitorul societății. Cine pôte da copilului acea direcțiune morale și intelectuale? În rindul d'antei părinții, și în rindul d'alu doilea învățetorul, profesorele și mai cu sémă profesorele școlii primarie, școlii poporarie: junele arbore crește și se dezvoltă dupe cum s'a îndreptat, asemenea și copilul conservă întipăririle cele d'antei pentru tôte viața sa. D'aceia credem că spre a avé bun învățetori, trebuie se ingrijim înainte de tôte de educațiunea profesorilor primari, și spre acăst scopu va trebui neapărat se c-eăm institute speciale.

Vorbim aci speciale de școlă poporariă și de învățetorii acestor școle, și nu putem tăgădui, că esiste uă mare indiferință, uă mare nepăsare în privința lor. Dacă unu june a trecut câte-va clase, dacă scie abia a citi, a scrie și a calcula, ne închipuim că este destul de învățat spre a fi unu învățetor (unu dascăl) de sat. Sunt mulți asemenea profesori comunali, cari nu numai n'au nici uă idee despre însemnătatea misiunii lor, dară cărora le lipsesce cu totul ta-

lentul d'a comunica altora pucinelu ce scie, și încă moralitatea. Învețetorul trebuie se posede înainte de tôte unu caracteru morale, uă consciință și apoi uă metodă. Unu bărbat, de la care se cere uă iubire căldurosă pentru popor și intimitate cu ideia educațiunii populare, simlină patriotică și unu spiritu pentru comunitate, esactitate și punctualitate în esercițiul funcțiilor sale, uă mare abnegațiune și moderațiune a dorințelor și trebuințelor sale, nu va putea răspunde acestor cereri de câtă în proporțiunea caracterului sei moralu. Celu ce nu posedă destulă tărde de caracteru, destulă abnegațiune și destulă patriotisnu, spre a sacrifica binele materiale alu individului sei binelui comunu; celu ce nu scie a renunța la ori ce ambițiune și a accepta unu rolu oscuru, mulțumindu se numai cu satisfacțiunea consciinței sale d'a contribui la îmbunătățirea generațiunii viitorie; unu cuvântu, celu ce nu este pătunsu de sancțiunea misiunii sale și nu se simte uă vocațiune pentru acăstă apostolat, acela mai bine se nu accepta profesoratul, căci în locu d'a face unu bine, va face unu mare reu.

Nu esagerăm; nu voim a atribui uă valore prea mare eficațiții unu profesor comunale. Scim fôrte bine, că nu este de câtă unu inel în lanțul elementelor cari pătund, cultivându, educându și moralisându în junele comună, dară este neapărat unu membru pozitiv și c'ua inițiere cu atăta mai mare și mai puterică cu câtă va căștiga iubirea copiilor sau elevilor sei. Cea-a ce ăice lege; cum o ăice, acăsta determină gradul efectului ce produce asupra simțimintelor elevilor sei, determină gradul de ascultare și de supunere. Cea-a ce face elu, servă de direcțiune pentru toți, chiar și pentru cei mai rei și neascultători. Cuvintele sale, eșite din animă, petruându în animă; lauda ce pronunță ardică curagiul și destăptă ambițiunea, produce emulațiunea; dojana lui, care trebuie se fiă totu d'ajuna justă și proporțională, statornicește spiritele fugătore și face pe junii sei elevi a arunca uă privire esaminate în intrul lor. Unu asemenea profesore este iubit de elevii sei: junele lesne mișcată ilu întimpină cu suridera veselie pe buse, se bucură de mulțumirea lui, plinge de întristarea lui, cuvintele lui sunt oracole infalibile pentru elevii sei, cari jură pe dlnsul. Mai târziu, acăst copil ajuns în vîrsta maturității, voru cugeta, voru simți și voru lucra dupe exemplul sei; cea-a ce a implantat în sufletele june, crește, se dezvoltă și produce fructe. Judece singur ori care profesori, dacă nu este astă fel? Dacă tabloulu acesta este esagerat? Unu învățetor, ce posedă demnitatea morale și unu caracteru decisu, pôte contribui fôrte mult pentru dezvoltarea sufletelor june; dară pe d'altă parte, unu bărbat, căruia lipsesce aceste calități, care nu posedă aceste temelie ale misiunii sale pôte strica fôrte mult, pôte da, și dă neapărat uă direcțiune greșită junilor sei elevi. Negreșit admitem excepțiuni: se întâmplă câte uădată că unu om, care a priimit uă educațiune fôrte bună și ingrijită în junețea sa, nu corespunde de locu prin faptele sale de bărbat speranțelor ce dete ca copil; asemenea se întâmplă că unu om, a căru educațiune era fôrte negligeată, ajunge unu bărbat demn și onorabile supt ori ce privință. Acestea înse sunt excepțiuni și ne arăduce prea departe a examina causele ce produc aceste rezultate. Ne mărginim a areta, că în casul d'antei mai totu d'ajuna s'a comis uă greșelă nevoluntară în educațiune, s'a dezvoltat prea mult unele din facultățile naturale ate junelui, seu nu s'a dezvoltat de ajuns altele. Este sciut că facultățile, aplecările naturale, a jungu, dupe direcțiunea ce li se va da, seu calități seu defecte. În casul d'alu doilea mai totu d'ajuna bărbatul și a reformat însuși educațiunea, viața practică a luat rolul de învățetor și acea școlă severă a reparat greșele profesorului. Dară aceste excepțiuni confirmă regula, căci nu putem ăice, că în casul d'antei bărbatul nedemn n'ar fi ajuns și într'uă degradare mai mare fără buna educațiune ce a avut, și că în casul d'alu doilea bărbatul superioru n'ar fi fost

și mai perfect dacă s'ar fi bucurat d'ua bună educațiune. Constatim fapta, că unu bărbat morale, d'unu caracteru decisu, căștigă totu d'ajuna iubirea copiilor și înclinarea lor, fără a întrebuința pentru acăsta alte mijloce; pe când profesorele imorale, c'unu caracteru nesicuru, alergă dupe acea iubire, o și dobăndesce câte uă dată, dară numai prin înduplecare, prin concesii, și totu d'ajuna spre marea pagubă a junilor.

Caracterul morale alu profesorului este dară cea d'entăiu condițiune spre ași pută implini înalta sa misiune; trebuie se fie scopul principale alu educațiunii sale. Acăst scopu principale ne arată și măsura și întinderea de cultură intelectuale ce trebuie se dăm elevului care se destină pentru profesat. Este uă mare erore a crede că omul necivilisat pôte fi morale. Cea ce pare moralitate la densusu nu este de câtă uă formă obicnuită, care pere la cea d'entăiu agitare a pasiunii; în dată ce pasiunea este în joc, omul necivilisat fără principie de moralitate, perde ecilibrul și natura animale s'aretă predominantă; cea-a ce pare decisiune de caracteru, nu este de câtă opiniatitate, încăpătinare, uă persistință în opiniunea mai totu d'ajuna greșită. Dară este uă erore și mai mare a crede că unu om pe jumătate civilisat pôte fi morale, pôte avé unu caracteru statornicu; moralitatea acestuia nu este de câtă uă ascundere ipocrită a goliciunii sale morale, care s'aretă cândă ca mindriă și ingănfare, cândă ca uă supunere terătoră; la dănculu nu este nimic statornicu, de câtă superficialitatea meditațiunii, clătinarea judecării și servilismul către ori cine care flateză vanitatea sa. Unu bărbat pe jumătate civilisat este în unele casuri unu membru priculosu, în alte casuri unu membru licălosu, miserabilu alu societății. Nimicu nu pôte fi mai vătămător societății de câtă jumătățime, (dacă nu putem servi cu acăstă expresiune ca contrariul întregimii) omul ară trebui totu d'ajuna se fie întregu, pe deplin cea ce este. În interesul societății ară trebui, ca adevărata civilizațiune, adică moralitatea și tărde de caracteru se declare unu resbelu de mörte, unu resbelu de esterminare tuturor jumătățimelor.

Spre a lucra conformu moralității nu se cere uă scință înaltă și întinsă, ci uă scință temelnică, care pătrunde în trebuințele cercului vieții în care s'afă cineva dupe pozițiunea sa socială, uă scință basată pe principie. Totu omul, fie pozițiunea sa sociale ori care ar fi, are misiunea d'a lucra pentru binele comunu, d'a contribui dupe puterile sale la prosperitatea omenirii. Se înțeleg că uă asemenea civilizațiune trebuie se petruadă uă potrivă în cap și în anima individului. Dezvoltarea facultăților intelectuale trebuie se mērgă paralel cu dezvoltarea facultăților simțimentale, cu alte cuvinte, trebuie formatu și capul și anima. Profesorele comunale n'are atătea trebuințe de cuoscințe speciale de câtă de civilizațiunea generală. Acăstă civilizațiune generală ne pare indispensabilă pentru densusu și acăsta o pôte dobândi în seminarie, care înse ară trebui se fie întocmite p'unu planu rațional și dirigiate astă fel ca se pôte corespunde cu mărirea școlului lor. Se nu uităm, că de la generațiunea jună astă d'atărnă viitorul națiunii. Spre a pută da a celei generațiunii uă educațiune bună, trebuie neapărat mai înainte se ingrijim a face educațiunea viitorilor profesori, și mai cu sémă profesorilor comunali, trebuie se înțelegă marea însemnătate a profesoratului, care și elu este uă preoțiă, unu apostolat. Misiunea lor este grea, este adese ingrată și responsabilitatea lor morale este mare; d'aceia se nu îmbrăcișeze cariera de profesore celu ce nu simte uă vocațiune internă pentru dlnsa, celu ce nu posedă uă mare abnegațiune și destulă modestia a se mulțumi numai cu satisfacțiunea sufletescă d'a face binele.

Winterhalder.

A eșit de supt tiparu SUVENIRI ȘI IMPRESII ale unu copil alu României, de d. G. Botănu, și se află de vânzare la tôte librăriele.

Administrațiunea acestui ziar
 Pentru ultima oară sunt rugați toți dd. Corespondenți, foști și actuali, ai acestei administrațiuni, ca și dd. abonati, ce dătoresc bani de pe abonamente la acest ziar, și insertiuni să bine-voiască a se grăbi se ne trimetă sumele ce li s'au făcut cunoscut de mai multe ori că au a ni le plăti; căci va fi nevoită această administrațiune a le cere negresit plățirea lor prin publicitate.

Gr. P. Serurie.

Correspondința Administrațiunii.
 D-lui B. Radianu, la Craiova. Lei 2519 trimiși cu epistola d-tale de la 27 Februarie i-am priimit și pentru regularea lor în tocmăi depe cumă imi notesi, vei priimi respuns prin epistolă.

D-lui I. Col. Păucescu, la Craiova. Cere-rea d-v d'ia vi se spedia ziarul de la 1 Martiu curent.

D-lui Șefu al stațiunii telegrafice din Buzeu. Irimindu-se lei 34²⁵/₁₀ în loc de 38 cău este zis neconvenit în fruntea acestui ziar pentru plata abonamentului d-v pe 3 luni, vi s'a spediat biletul No. 937 împreună cu foile de la 1. Martiu curent. Abonamentu la Ziarul străin despre care m'ntrebați se pte face prin biuroul postal austriac d'n București.

D-omnei Ariodina Iorgulescu, la Brăila. Am priimit 4 galbeni trimiși cu epistola d-v de la 23 Februarie și spre satisfacerea v'osei d-v cereri, v'am spediat prin epistolă 4 bilete de lotăria șalurilor dam-lor polone sub No. 186, 187, 188, și 190.

Venerabilului Părinte D. Brănescu, la R-Vălcea. Am priimit lei 152, plata reabonamentului S-teile pe unu anu la acest ziar și vi s'a spediat biletul No. 938 împreună cu foile de la intrerumperea trimiterii lor.

D-lui A. Borghetti, la Brăila. Lei 76, plata abonamentului d-v pe 6 luni la acest ziar, s'au priimit, și vi s'au spediat biletul No. 939 împreună cu foile de la 1. Martie curent.

D-lui Ciocăria, la Focșani, priimindu-se lei 76, plata reabonamentului d-lui T. Négu pe 6 luni la acest ziar și vi s'a spediat biletul No. 943 împreună cu foile de la intrerumperea trimiterii lor.

D-lui F. Robescu, la R-Sărat. Am priimit lei 76, plata reabonamentului d-v pe 6 luni la acest ziar, și vi s'a spediat biletul No. 944, împreună cu foia de la 1 Martie curent.

D-lui Andrei Părăianu, în districtul Vâlcea. Lei 114, plata abonamentului d-lui Stefan Chrimenschi pe 6 luni s'a reabonamentului d-v pe 3 luni la acest ziar i-am priimit și vi s'au spediat bilete No. 952 și 956, împreună cu foile.

D-lui Iorgu Bogdan, la Iași. Am priimit lei 152, plata reabonamentului d-lui Dimitrie A. Sturzea pe unu anu la acest ziar, și s'au spediat biletul No. 953 împreună cu foile la adresa ce ne-ați notat.

D-lui Lascaru Rosetti la Iași. Priimindu-se lei 38, plata abonamentului d-v pe 3 luni la acest ziar, vi s'a spediat biletul No. 963, împreună cu foile.

D-lui S. Romano, la Fălcoeni. S'au priimit lei 38, plata abonamentului d-v pe 3 luni la acest ziar, și vi s'a spediat biletul No. 964 împreună cu foile de la 16 Februarie expirat. Manuscrisul trimis de d-v l-am dat redacțiunii ziarului.

Gr. P. Serurie.

de arendat Moșia Cocosu din districtul dimbovița și Rătești sau Ciupa din districtul Argeșiu, proprietăți ale Casei repositului Dimitrie Balet și se ar nedeză pe termen de cinci ani, de la 23 Aprilie, viitor înainte. Doritorii se vor areta la zilele de 10, 16 și 19 a le cor. nei luni Martie la sf. Nitropolie, cându s'a oârli a se ține licitați, unde pot vedea și condițiile arendei. I care sunt în asemănare cu acelea a le proprietăților Statului
 No. 231

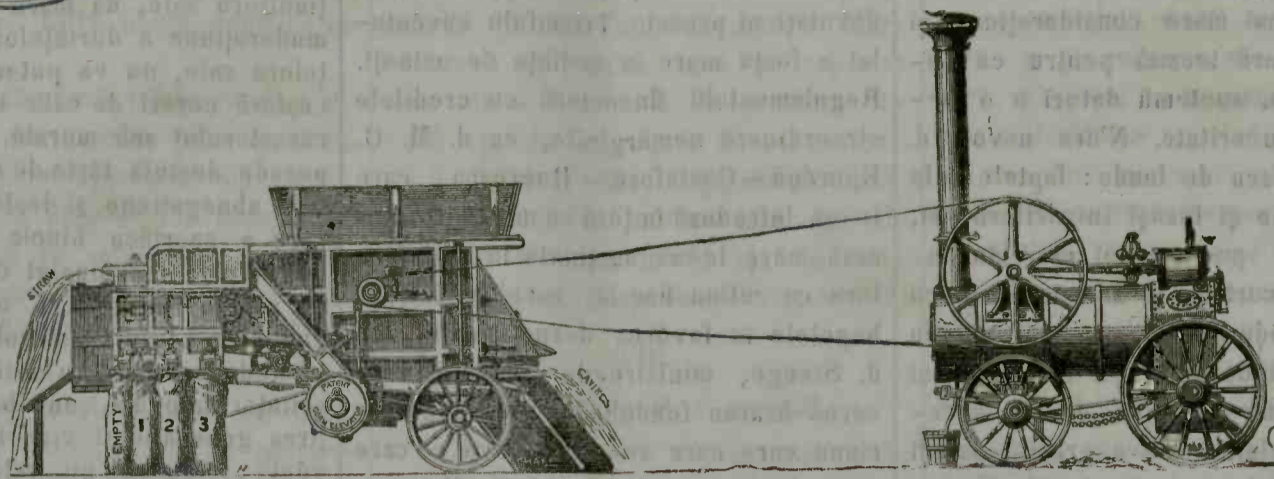
de inchiriat Tutungiria 31 podu Caliți.
 226 12 2z

FABRICA DE MASINE AGRICOLE

Kalea Herăstrău No. 105

Kalea Herăstrău No. 105

A D-LOR CLAYTON SHUTTLEWORTH & Comp. (Lincoln-Engltera)

Cu acesta avinm onore d'a face insciunare că asemenea în anul corent, ca în cel trecut, vom avea în depositu o considerabilă proviziune de mașine de treerat cu locomobilă, atât la cele mai deosebite porturi danubiene, precum și la Agenții noștri generali WALLER și HARTMANN în BUKUREȘTI și în GALAȚI, având d'a trage în atențiune că la fabricarea mașinelor de treerat care am trimis în acestu an în Principatele-Unite amu explotat tte experiențele dobândite acolo în anii trecuți și prin consecuință am aplicat considerabile îmbunătăți, care ne pun în stare d'a preda acum mașine de treerat care vor surpasa tttu celorlalte produse până acum.

De aceea rugăm pe d-lor proprietari și arendatori, care au intenție d'ași procura MAȘINE de TREERATU cu LOKOMOBILA, MAȘINE de SERCERATU, de BATUTU PORUMBU și tte felurile de mașine agricole, d'a se adresa cu ordinile lor la Agenții noștri generali.

WALLER și HARTMANN în BUKUREȘTI sau în GALAȚI, care prin cantitatea considerabilă care este pusă în dispoziți d-lor sunt, puși în stare d'a executa fără pierdere de vreme tte ordinele atngătoare.

Observăm încă în susu nămita Agentură în București și în Galați se află totu deauna tte părțile de reserwa de locomobile și mașine de treerat și că în atelierul d-lor d'n Buzeu vor fi executate, cu cea mai mare poctualitate și esacitate tte reparaturile provenite.

Lincoln Engltera Februaru 1864

CLAYTON SHUTTLEWORTH & Comp.

Conformându-se la cele susu menționate ale fabricii rugăm pentru complasantă observare și d'a ne adresa tte ordinele atngătoare pentru mașine cele noi ca și pentru tte posibilele reparaturile asigurându din partea noastră cellu mai promptu și realu serviciu.
 București Februarie 1864.

Waller și Hartmann.

Agenti general ai d-lor Clayton Shuttleworth et Comp. Calea Herăstrău No. 105.

No. 194

52 2z

LIPSEASCĂ UNTULU de FICATU de PESCE SIROPU de HREANU IODATU de Grimault și Comp. farmaceuti la Paris.

probațiunea mai multor Academi, acestu siropu se intrbuințează. CU CELU MAI BUNU SUCCESU, în locul untului de ficat de peșce, căru este și superior. Temăduesce morburile pieptului, sorofule, limfatismul, pâlciunea și moliciunea cărnei, redă poștă de mănecare și regeneră constituțiunea, curățindu sângele. Intru cuvântu este cea mai bună curățenie, a sângelui cncscută până acum. Nu ostenește nici u dată stomacul și organele digestive precum iodura de potasă, și iodura de feru. Se pte de cu mare eficacitate copilor mici supuși glanduleloru scrufulose. Doctoru CAZEN AVE alu Spitalulu Saint Louis la Paris îl recomandă cu deosebite pentru morburile pielii. Depozit la BUCUREȘTI la farmacia lui A. STEEGE la Craiova la D. Pohl
 No. 738f

No. 7 Rus de la Feuilade dupe certifi cate medicilor spitalelor Parisului, coprint în prospectu și după a-

LA MAGASINU

L. & D. STAICOVICI.

Hauu Șrbau-Vodă No. 19 și 20.

Au sosti următoarele Articole treuincioșe pentru poștă, precum MARINATA de STRIDII și de KARAKATIȚA, STRIDII prspete, IKRE MOI de MORUNU prspete, IKRE de STIUKA, IKRE de CEPALU de două calități, IKRE NEGRE cu 16 lei ocaoa MASLINE DULCI de VOLO și MICI, HALVA de Andrianopolu în tinichele KOMOTURI de KAISE, CIREȘI, IRUNE, MIRABELE, CHINOIA, ANANAS, PERE, FRAMBOA, tte în siropu de zaharu, PESMETI de poștă ENGLEZESTI și de HAMBURG, MANATARCI RUSEȘTI, KARAKATIȚA, MELCI de BANATU, MAZARE RU EASKA și de BRAȘIOVU UNT-DE-LEMNU franțuzesc în tinichele cu ocaoa, UNT-DE-LEMNU Grecosci, SMOKINE și STAFIDE alese în cutii, PORTOKALE în lădițe cu 45 li Ladu, RAHATLOKUM de SIRA cu Vanilie, precum și alte multe articole Coloniale tte de cea mai bună calitate și prețuri mod-erate. Sup-scunșii facu a loru plecată invitație.
 L. et D. STAICOVICI

No. 230

3 2z

Vinzare foarte efina

O droscă de unulu și două cai și o sanie puțin intrbuințată o perechiă cai și o perechiă hamuri în preț de 160 galbeni. G. Cantacuzino ulița Cișmel: Roșie No. 11
 No. 179 12 2z

de inkiriat

Tte apartamentele de susu, grajdul de 4 cai, sopronu, oada de vistiș, spalatorie, ale caseloru No. 10 strada Bibescu-Vodă vis-a-vi de d. Obedeanu, de la Sf. George viitoru. A se adresa la proprietarul loru ce șale în acele case Avram Georgiu.
 No. 171. 3 1

de arendat Moșia Runcu din districtulu gorjiu în depărtare de 2 ore de Tirgu-Jiu este de dat în arendă de la sf. Gg. 1864 doritorii se pot adresa la proprietarul ei pe podu Mogoșoi vis-a-vi de Ministerulu de resbelu la Magasinulu de haine alu D-lui Fritz Herfurt No. 10 George Vladoenu
 No. 222 4 1s.

Agriculture.

Un jeune homme, connaissant l'agriculture, l'evilage des Animaux, l'education des vers-a-soie la fabrication des vins et les sciences appliquees a l'agriculture, desire ou regir une propriete, ou tenir la comptabilite agricole d'une ferme, ou faire l'education agricole de jeunes gens.
 S'adresser au bureau du journal.
 No. 206 4 3z

ELEGANTUL MAGASIN KIRIAC P. KIROVICI. La Curté-veche.

S'au aprovisionat pentru sezonu poștulu cu următoarele Articole, mai cu osebite au sosit o partidă însemnată de ICRE RUSEȘTI de TAIGAN cu preț de lei 16 ocaoa. ICRE de KEFAL, MASLINE MARI DULCI, MASINE VERZI și mici. HALVA în cutie de ANDRIANOPOLU. TAHIN prspat, MANATARCI de RUSIA, CAISE uscate și MACAROANE de NEAPOL, BRINZETURI, EMENTALER dulce PARMASAN, LIMBURGER, ai MIUSTER, CASIU, ULEI prspat de BRAȘOV pentru minvare, CARACATIȚA nouă, SARDINE RUSEȘTI marinată, UNT-DE-LEMNU FRANȚUZESC cu ocaoa și de CONSTANTINOPOLU, MELCI mari Ungurești de SEGIEDIN și STRIDII și alte mai multe, cu prețuri mod-erate. Mai cu osebite ZAHAR CE AU și SOM.
 No. 184 3 3z

SPRE STIINȚA PUBLICA

Furandumise niște obiecte din care unele au mai multe semne particulare și anume: 1 Césornucă de aur de bușunar cilindru pe care era scris în limba franceză „particularemment recomandé par M. Keul“ 1. Lanț din cele scurte de aur avind la mijlocul lui o piatră săpată în formă de cap de leu și d' care atârna peceata mea săpată pe același fel de piatră, cu literile I. G. F. 10 Lingurițe de argintu polite în aur și mănere lor sculptati cu felurile flor 6 Lingurițe de argintu cu țira mea I. G. F. 2 Imomele de chehlibar turcescu mari, cu câte un in-lu foarte îngust colorat roșcat. Sinti rugați toți aceia la care se vor prezenta nișe asemenea obiecte se le arate Onor. Iiobiti locale sau se le aducă sub-insemnatul spre ași lua o respătare de două dect galbeni.
 No. 232 3 3z. I. G. Florescu.

Bursa Vienei.		Miscările porturiloru Romaniei.		2 MARTIE 1864.		OBSERVAȚIUNI METEOROLOGICE.	
2 Martiu.		BRĂILA 2 Martie	GALAȚI 2 Martie				
Metalice	71, 65	Grăni ciacăr cal. I chila lei	200-212	Bacău	11 gr. căld. senin, v. din Sud Ost.	Caracal	9 Dim. frumos sora, 11 gr. căld.
Naționale	79, 70	Idem cărnău cal. I	160-175	Berladu		Craiova	9 Dim. frumos sora, 11 gr. căld.
Loce	92, 10	Idem arnăutu	175-190	Bolgradu		C. d' Argeș	V. n. vivace, rece senin, căld 11.
Creditulu	774, -	Secara	100-112	Botoșani		Dorohoi	T. frum. căldu, omătă s'a topit.
Acțiunile băncei	180, 60	Porumbu	145-149	Brăila	Timprumos vintu S. E.	Fălci	14 gr. căld. vint tare est senin.
London	118, 30	Orzu	70-82	Bușeu		Focșani	Plus 14 v. rece N.O. Senin.
Argintu	117, 50	Ovăzu	73-78	Cahul		Folticeai	Senin, căldu, căld 17
Ducați	5, 69	Rapiță	50-55	Calafat	Timprumos, căldur.	Galați	Timprum. de primăvară sora.
		Fasole		Calărași		Ploesti	Timprum. de primăvară sora.
				Cămpulung	Căld. 9 gr: timpn. temperat.	Reni	T. Severin
						R. Sărat	V. mola rece senin, sora, c. 12 gr.
						Huși	Vaslui